

[Thorndahl]

adgang til at holde ydelser af underordnet karakter, som ikke rummer risiko for indflydelse på tjenestens udøvelse, udenfor. Opmærksomheder, der ydes i anledning af modtagerens virke i almindelighed, f.eks. i forbindelse med jubilæum, fratræden eller forflyttelse, kan i almindelighed ikke anses som uberettigede. Erkendtligheder, der ydes for at fremskynde en ekspedition, er omfattet, men for så vidt de er vederlag for ekstraarbejde, kan de falde uden for det strafbares område. Det samme gælder mindre gratialer ved årsskifte o. lign. ydet til underordnet personale.

Subjektivt kræves forsæt, både forståelse af, at den ydelse, der modtages, er ment som en gave og forståelse af sammenhængen mellem gaven og tjenestevirksomheden. Også efterfølgende ond tro (dolus subsequens) er strafbar.«

På denne baggrund kan det være interessant at blive orienteret om, hvilke konsekvenser denne sag har fået for alle implicerede.

Besvarelse (6/11 80):

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Efter de gældende bestemmelser i straffelovens §§ 122 og 144 er såvel ydelse som modtagelse af bestikkelse strafbart.

Justitsministeriet har ikke noget nærmere kendskab til den konkrete sag, som omtales i spørgsmålet, og ministeriet kan allerede som følge heraf ikke give nærmere oplysning om denne sag.

Det kan dog orienterende nævnes, at anmeldelser om strafbare forhold efter retsplejeloven kan indgives til politiet på det sted, hvor forholdet menes begået.

Spm. nr. 137

Til *ministeren for skatter og afgifter* (31/10 80) af:

Gammelgaard (KF):

»Hvad er ministerens begrundelse for at betale et vinfirma 200.000 kr. mod, at firmaet hæver en erstatningssag mod ministeriet, og med hvilken bevillingsmæssig hjemmel er beløbet udbetalt?«

Begrundelse

Ministeren har ifølge pressen betalt et vinfirma 200.000 kr., mod at firmaet hæver en omfattende erstatningssag mod ministeriet for for meget betalte spiritusafgifter. Ministeren har tilsyneladende godkendt forliget, inden kammeradvokaten satte det juridiske dokument op. Ministerens handlemåde kan kun opfattes således, at han påregnede at tabe den rejste sag, der drejede sig om formidskelse af et firmas omsætning som følge af en dansk lov, der strider mod EF-reglerne.

I øvrigt har bevillingen på 200.000 kr. ikke været forelagt finansudvalget. Det er spørgsmålet, om det er i overensstemmelse med gældende regler.

Besvarelse (6/11 80):

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Firmaet Hans Just I/S anlagde i september 1978 sag mod ministeriet for skatter og afgifter ved østre landsret med påstand om tilbagebetaling af den del af de for juni 1978 indbetalte afgiftsbeløb, der oversteg afgiften beregnet efter den dagældende afgiftssats for akvavit. Firmaet forbeholdt sig endvidere at kræve tilbagebetaling for de øvrige afgiftsperioder siden Danmarks indtræden i EF den 1. januar 1973.

EF-domstolen afsagde dom i den såkaldte snapsesag den 27. februar 1980. Samme dag afsagdes også dom vedrørende de spørgsmål, som østre landsret havde forelagt EF-domstolen til præjudiciel afgørelse i den af firmaet anlagte retssag. Herefter ændrede firmaet sin påstand til et krav om betaling af et af østre landsret nærmere fastsat beløb som erstatning for lidte tab.

Efter forhandlinger med firmaet blev kammeradvokaten – efter et af firmaet fremsat forligstilbud – bemyndiget til at tiltræde et forlig, hvorefter Hans Just I/S hæver sagen, mod at ministeriet til fuld og endelig afgørelse af ethvert krav betaler 200.000 kr. til dækning af firmaets omkostninger i forbindelse med sagsanlægget.

Det var i sagen oplyst, at firmaets faktiske omkostninger i forbindelse med retssagen oversteg dette beløb. Der var således ikke tale om, at forligsbeløbet ville dække tab, som firmaet under sagen hævdede at have lidt på grund af formindsket afsætning m.v. Forliget ville derfor ikke kunne danne